C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r-70/26 Judecătoria Soroca sediul Florești
1-25164741-03-1r-26012026 Judecător R.Rusu-Parii

D E C I Z I E
În numele Legii
15 octombrie 2026

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, în lipsa părților conform art.447 alin.(1) CPP, cauza penală privindu-l pe:

> **Pîslaraș Andrei** *****, născut la *****, cetățean al Republicii Moldova, numărul de identificare *****, domiciliat în *****, studii medii speciale, supus serviciului militar, căsătorit, are la întreținerea sa un copil minor, neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale, în prezenta cauză acuzat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201[1] alin.(3) lit.a) CP.

Termenele de judecare a cauzei: în instanța de fond 25.11.2025-17.12.2025, în instanța de recurs 26.01.2026-15.10.2026.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ţinând cont de materialele prezentate instanței, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Soroca sediul Florești din 17.12.2025 Pîslaraș Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201[1] alin.(3) lit.a) CP, cu aplicarea art.80[1] CP, la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceiași sentință: - s-a aplicat în privința lui Pîslaraș Andrei măsura preventivă - arestul, fiind luat sub arest din sala ședinței de judecată, cu menținerea

măsurii preventive – arest, până la devenirea definitivă a sentinței; - s-a calculat începerea executării pedepsei lui Pîslaraș Andrei din momentul pronunțării sentinței; - s-a încasat de la Pîslaraș Andrei cheltuieli judiciare în sumă de 320 lei; - s-a încasat de la Pîslaraș Andrei în beneficiul părții vătămate/civile *****, prejudiciul moral în mărime de 10000 lei.

Pentru a hotărî astfel, prin prisma probelor cercetate în cadrul examinării cauzei penale conform ordinii simplificate prevăzută de art.364[1] CPP, în fapt instanța de fond a reținut, că Pîslaraș Andrei la 12.10.2025, în jurul orei 19:10, acționând în mod intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor, în timp ce se afla la domiciliul soției sale, *****, amplasată în ***** cu care potrivit prevederilor art.133[1] CP este membru de familie, în urma unui conflict iscat între ei, i-a aplicat soției sale, *****, multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea toracelui partea stângă.

În rezultat, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201521D0275 din 05.11.2025,***** i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de: Traumatism închis al toracelui, manifestat prin Fractura coastelor 2,3,4,5,6,7 pe stânga, Pneumohemotorax pe stânga, Emfizem subcutanat țesuturilor moi hemitoracelui stâng, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodent dur (nu se exclude lovirea cu pumnii, picioarele în regiunea toracelui) prin mecanism de lovire, au prezentat pericol pentru viață și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Sentința Judecătoriei Soroca sediul Florești din 17.12.2025 a fost în termen atacată cu recurs de către procurorul în Procuratura Soroca oficiul Floreşti, Lupu Raisa, fiind solicitată casarea parțială a sentinței, în partea ce ține de aplicarea pedepsei, dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către instanța de fond, în alt complet de judecată.

În argumentarea cerințelor formulate procurorul-recurent a invocat, că la judecarea cauzei în prima instanță, în dezbaterile judiciare a solicitat de instanței de a-l recunoaște pe Pîslaraş Andrei vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201[1] alin.(3) lit.a) CP şi a-i aplica, în condițiile art.80[1] alin.(1) CP, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Însă, instanța de judecată, fără un temei juridic a aplicat eronat legea la soluționarea chestiunii privind pedeapsa aplicată inculpatului Pîslaraş Andrei, ignorând prevederile art.80[1] alin.(1) CP şi limitele sancțiunii articolului din Codul penal, prevăzută la infracțiunea incriminată inculpatului, încălcând vădit principiul legalității pedepsei penale, astfel, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, în condițiile în care limitele pedepsei pentru infracțiunea incriminată, calculată în limitele stabilite potrivit art.80[1] alin.(1) CP este de la 4 ani şi 6 luni până la 9 ani de închisoare. Prin prisma ansamblului de

împrejurări ale speței, consideră procurorul, că pedeapsa numită nu este echitabilă şi nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale.

Potrivit art.447 alin.(1) CPP, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces*.

Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei penale prezentate instanței, luând în considerație prevederile Legii, Colegiul penal ajunge la concluzia, că recursul procurorului în Procuratura Soroca oficiul Floreşti, Lupu Raisa, urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței, în latura pedepsei, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri. Soluția în cauză Colegiul penal și-o întemeiază pe prevederile art.449 alin.(1) pct.2) lit.b) CPP, potrivit cărora, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *...admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral*, și ia una din următoarele soluții: *...rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului*.

Colegiul penal reține temei de drept pentru casarea sentinței cel stipulat la art.444 alin.(1) pct.9) CPP, potrivit căruia, *hotărârile judecătoreşti pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanţele de fond în cazurile în care: /.../ s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege sau greşit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal*.

Colegiul penal ține să menționeze, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în procedura simplificată prevăzută de art.364[1] CPP, conform probelor administrate la etapa urmăririi penale, inculpatul neavând obiecții asupra acestor probe, nesolicitând administrarea unor probe noi.

Instanța de recurs reține, că procurorul-recurent nu contestă circumstanțele de fapt ale cauzei stabilite în sentință, nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Pîslaraș Andrei și nici categoria pedepsei care i-a fost aplicată, însă critică cuantumul pedepsei aplicată prin sentință - 4 ani închisoare.

Verificând temeinicia sentinței atacate sub aspectele invocate de procurorul-recurent, Colegiul penal conchide, că temeiurile recursului şi-au găsit confirmare în cauza supusă judecării, fapt care determină casarea parțială a actului judecătoresc în latura pedepsei aplicată inculpatului Pîslaraș Andrei, or, judecând cauza instanța de fond fără un temei juridic, a aplicat eronat legea la soluționarea chestiunii privind cuantumul pedepsei aplicabilă inculpatului, încălcând vădit principiul legalității pedepsei penale, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani – ceea ce constituie un cuantum sub limita minimă admisibilă.

La caz este de menționat, că sancțiunea sub formă de închisoare de la art.201[1] alin.(3) lit.a) CP în baza căruia a fost condamnat inculpatul, este stabilită de legislator în limitele – *de la 6 la 12 ani*.

Ca urmare a reducerii acestor limite ale sancțiunii cu 1/4 conform art.80[1] CP datorită faptului că cauza la cererea inculpatului a fost examinată în ordinea simplificată prevăzută de art.364[1] CPP, noile limite vor constitui – *de la 4 ani 6 luni la 9 ani*. Deci, la caz, instanța de judecată la aprecierea cuantumului pedepsei aplicabile inculpatului Pîslaraș Andrei, urma să se ghideze de limita minimă admisibilă de ***4 ani 6 luni închisoare***.

Având în vedere calculele expuse supra, rezultă că prima instanță pentru săvârșirea violenței în familie prevăzută de art.201[1] alin.(3) lit.a) CP i-a aplicat inculpatului Pîslaraș Andrei pedeapsa închisorii pentru un termen de 4 ani – ceea ce este sub limita minimă admisibilă.

Tot aici este de menționat, că deși instanța de fond în partea motivată a sentinței corect a indicat că sancțiunea închisorii de la art.201[1] alin.(3) lit.a) CP se modifică ca urmare a reducerii conform art.80[1] CP, obținând noi limite - 4 ani 6 luni limita minimă și 9 ani limita maximă, totuși în partea dispozitivă a sentinței, contradictoriu, i-a aplicat inculpatului Pîslaraș Andrei pedeapsă în cuantumul sub limita minimă admisibilă, deși în sarcina inculpatului n-a fost constatată prezența vreunor circumstanțe excepționale. În atare împrejurări instanța a admis eroare de drept, fiind determinată remedierea acesteia prin rejudecarea cauzei.

Din art.449 alin.(3) CPP rezultă în mod clar, că dacă admite un recurs, curtea de apel poate trimite cauza la rejudecare o singură dată. Din art.6 alin.(3) lit.b) Codului de etică și conduită profesională al judecătorului rezultă, că judecătorii au obligația deontologică de a decide „prompt și eficient” și să acționeze „cu diligență”. Având în vedere impactul trimiterii la rejudecare a unei cauzei penale, printre care tergiversarea examinării cauzei și riscul expirării termenului de prescripție, șubrezirea încrederii în justiție cauzată de întârzierea sancționării vinovaților, sau *afectarea intereselor persoanelor care au suferit din urma infracțiunii*, aceste obligații impun judecătorului să nu recurgă la trimiterea la rejudecare atunci când acest fapt nu este absolut necesar. Această concluzie rezultă și din art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) CPP, care permite Curții Supreme de Justiție să trimită o cauză la rejudecare doar atunci când eroare judiciară nu „poate fi corectată în instanța de recurs. Dacă o asemenea limitare este aplicată Curții Supreme de Justiție, care de regulă nu reexaminează probatoriul în recurs, cu atât mai mult ea este aplicabilă curților de apel (Avizul nr. 1avc-5/25, § 29).

Având în vedere eroarea admisă de către prima instanță, Colegiul apreciază că aceasta poate fi remediată la judecarea recursului, prin casarea sentinței în latura pedepsei, cu stabilirea față de inculpatul Pîslaraș Andrei conform art.201[1] alin.(3) lit.a) CP a unei pedepse legale și echitabile sub formă de închisoare pentru un termen de 4 ani 6 luni, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis. În acest sens Colegiul va menționa, că aplicarea eronată a limitei minime a pedepsei constituie o eroare de drept care poate fi corectată în recurs fără convocarea

părților în ședință și fără trimiterea cauzei la rejudecare dacă discreția acordată prin lege judecătorului la stabilirea pedepsei este limitată, sau dacă instanța intenționează să aplice o pedeapsă aproape de minim.

În acest cazul din speță, minimul pedepsei cu închisoarea, redus cu 1/4 în temeiul art.80[1]CP, este 4 ani 6 luni, adică inculpatului urmează a-i fi aplicată pedeapsă minimă prevăzută de lege. În condițiile speței aplicarea pedepsei de 4 ani și 6 luni închisoare nu reprezintă o nouă individualizare discreționară a pedepsei, ci o măsură de restabilire a legalității acesteia, prin raportarea sancțiunii la limitele imperative stabilite de legiuitor. Or, principiul legalității pedepsei impune ca sancțiunea penală să fie stabilită în strictă conformitate cu prevederile legii penale, iar instanța de judecată nu poate substitui limitele legale ale sancțiunii cu o apreciere proprie, în lipsa unui temei normativ expres care să permită derogarea de la acestea.

În acest context, majorarea termenului de pedeapsă de la 4 ani la 4 ani și 6 luni închisoare trebuie analizată nu doar prin prisma diferenței aritmetice dintre cele două sancțiuni, ci și *prin prisma naturii juridice a intervenției instanței de recurs, care urmărește înlăturarea unei erori judiciare și restabilirea conformității hotărârii cu legea penală materială*. Totodată, se impune a se avea în vedere că recursul declarat de procuror este îndreptat împotriva unei erori judiciare imputabile primei instanțe, iar remedierea acesteia nu poate fi asimilată, în mod automat, unei agravări arbitrare a situației inculpatului, în condițiile în care sancțiunea aplicată de instanța de recurs reprezintă minimul legal obligatoriu rezultat din aplicarea dispozițiilor art.80[1] CP.

În consecință, aplicarea pedepsei de 4 ani și 6 luni închisoare inculpatului Pîslaraș Andrei constituie o măsură de restabilire a legalității sancțiunii penale, și nu o agravare arbitrară a situației inculpatului, fiind determinată de necesitatea conformării hotărârii judecătorești exigențelor legii penale materiale.

Pe motivele expuse supra, Colegiul apreciază temeinicia recursului care urmează a fi admis, cu casarea parțială a actului judecătoresc contestat, în latura pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri.

Conducându-se de prevederile art.449 alin.(1) pct.2) lit.b) CPP, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul declarat de către procurorul în Procuratura Soroca oficiul Floreşti, Lupu Raisa, împotriva sentinței Judecătoriei Soroca sediul Florești din 17.12.2025 privindu-l pe **Pîslaraș Andrei** *****, se admite, sentința în cauză se casează parțial, în latura pedepsei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, după cum urmează.

Inculpatului **Pîslaraș Andrei *****,** recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201[1] alin.(3) lit.a) CP, în baza acestei legi i se aplică pedeapsa penală sub formă de închisoare pentru un termen de 4 (patru) ani 6 (șase) luni, cu executarea acestei pedepse în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei pentru **Pîslaraș Andrei ******* se va calcula din 15.10.2026, cu includerea în acest termen a perioadei în care inculpatul s-a aflat în arest de la 17.12.2025-15.10.2026.

În rest, dispozițiile sentinței Judecătoriei Soroca sediul Florești din 17.12.2025 cu privire la acțiunea civilă și cheltuieli judiciare, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător:

Copia corespunde originalului.